

κρεατόμυγα

κρεατόμυγα, η, ουσ. [<κρεατόμυια <κρέας + μυία], η κρεατόμυγα· άνθρωπος πολύ φορτικός, πολύ ενοχλητικός: «πρόσεχε μη σε κολλήσει ο τάδε, γιατί είναι σκέτη κρεατόμυγα»·

- μου 'γινε κρεατόμυγα, βλ. φρ. μου κόλλησε σαν κρεατόμυγα·

- μου κόλλησε σαν κρεατόμυγα, προσκολλήθηκε φορτικά επάνω μου για να αποκομίσει διάφορα υλικά οφέλη ή για να κάνει την εμφάνισή του δίπλα μου και να προβληθεί ή πιο απλά επειδή δεν έχει άλλη παρέα: «απ' τη μέρα που μου 'πεσε το λαχείο, μου κόλλησαν όλοι σαν κρεατόμυγες || θέλει να κάνει τον γνωστό μέσα στη νύχτα και μου κόλλησε σαν κρεατόμυγα || επειδή τον έχουν κάνει όλοι πέρα, μου κόλλησε σαν κρεατόμυγα». Από την εικόνα της κρεατόμυγας που, όταν πέσει πάνω στο κρέας για να απομυζήσει αίμα ή για να γεννήσει τα αυγά της, φεύγει πάρα πολύ δύσκολα. Συνών. μου κόλλησε σαν αλογόμυγα / μου κόλλησε σαν βδέλλα / μου κόλλησε σαν βεντούζα / μου κόλλησε κολλητσίδα / μου κόλλησε σαν στρείδι / μου κόλλησε σαν τσίκλα / μου κόλλησε σαν τσιμπούρι / μου κόλλησε σαν τσιρότο / μου κόλλησε σαν τσίχλα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας